

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

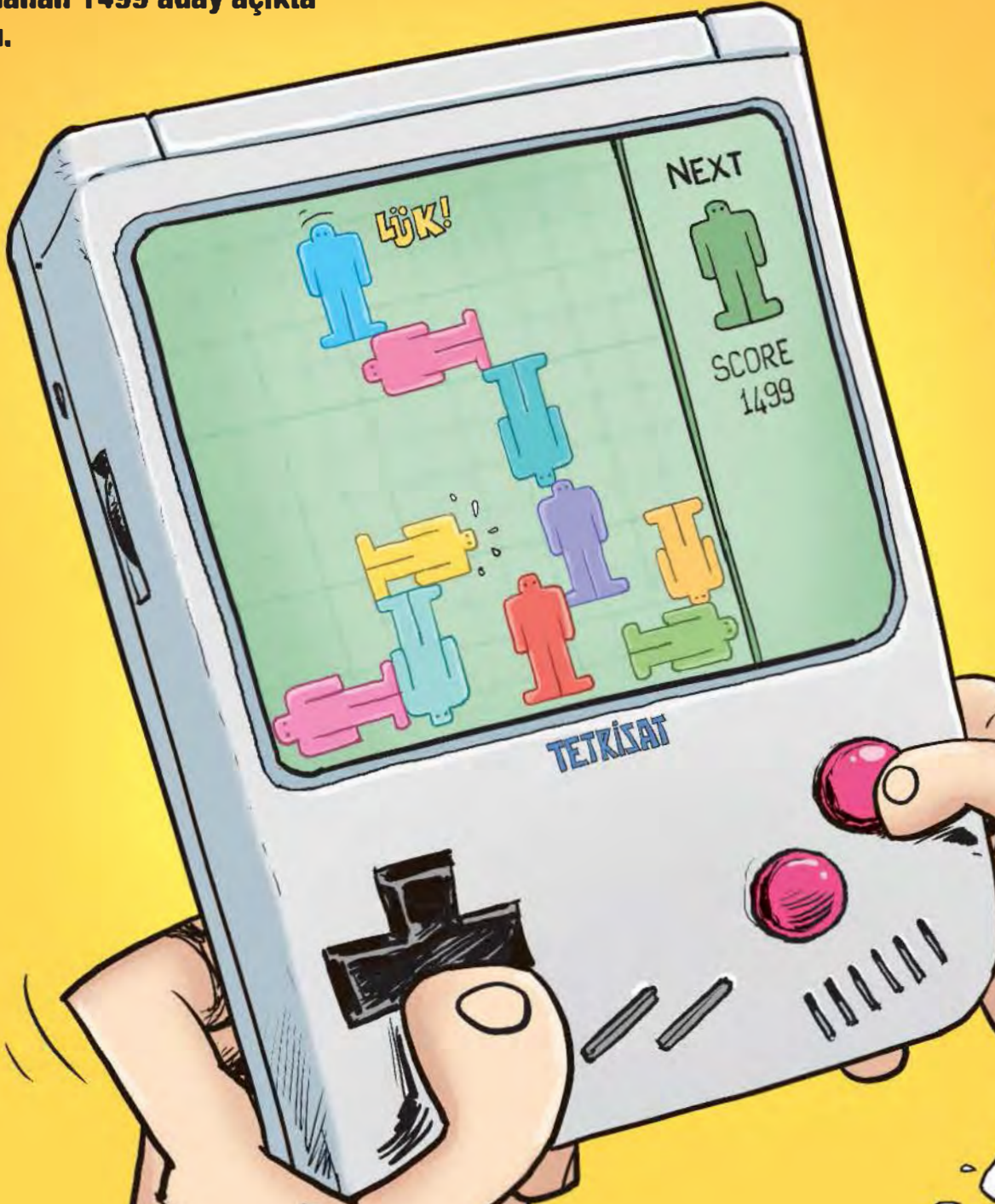
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

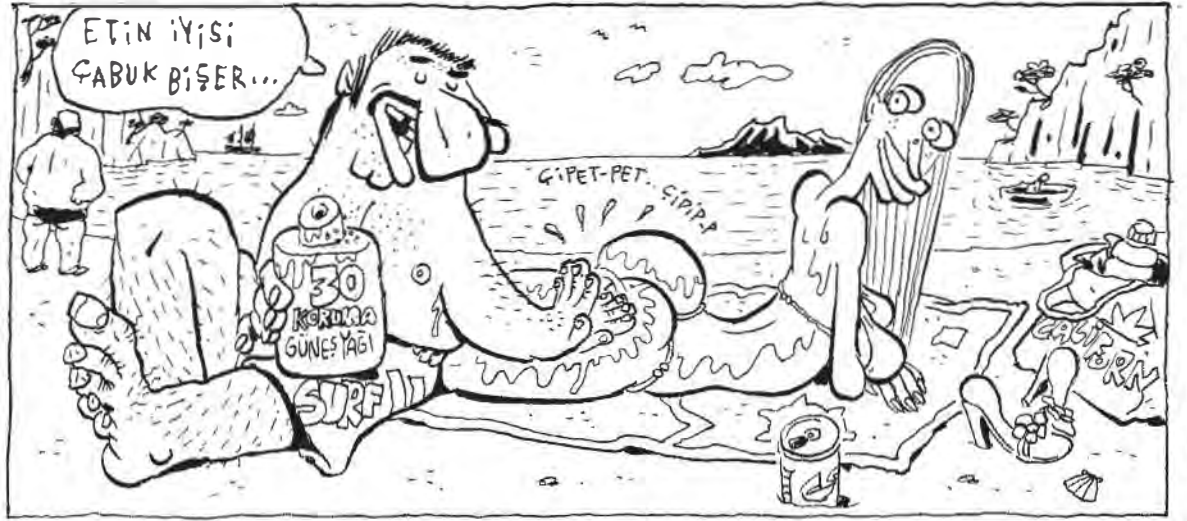
17 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2017/33 No: 520
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

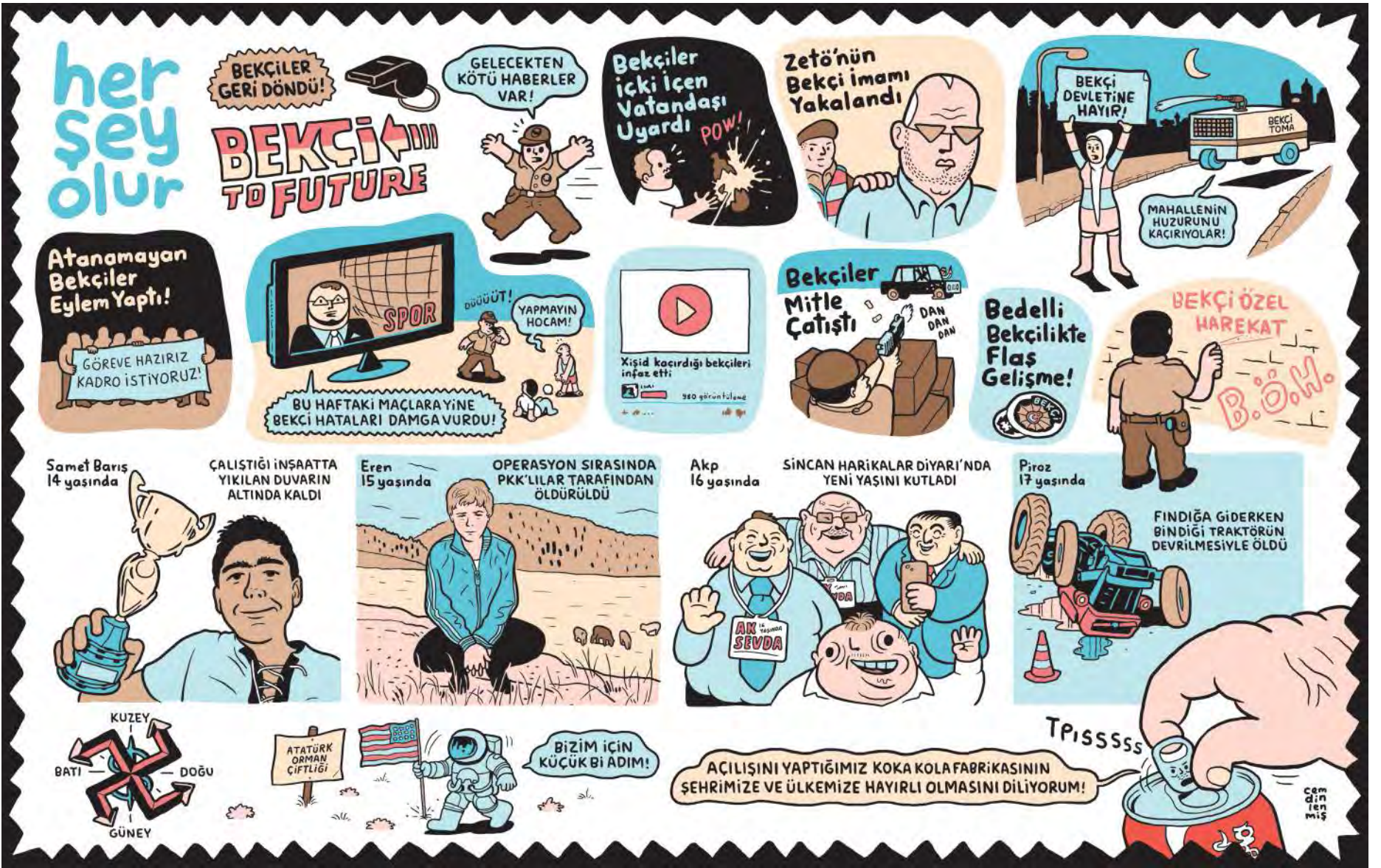

ÖSYM'nin yerleştirme sonuçlarında yaptığı hata nedeniyle sınavı kazandığı açıklanan 1499 aday açıkta kaldı.

AYYY!..
YİNE YANLIŞ
YERLEŞTİRDİK!

Normal şartlar altında liberal kavramının zıt anlamlısını bulmak için sözlüğe baktığınızda dar görüşlü, bağnaz, tutucu ve muhafazakar kelimelerini bulursunuz. **Yeni Türkiye**'deyse liberal kavramının zıt anlamlısını bulmak için kendisine liberal diyenlere bakmanız yeterlidir.

Zira **normal şartlar altında** yıllarca savunduğu tezlerin paramparça olduğunu, ve her iddiasının tersinin gerçekleştiğini gören birisi kendi kendine tapan bir bağnaz ya da her söylediğinin ayet hükmünde olduğuna inanan bir manyak değilse öncelikle yediği haltın bir özeleştirisini verir. Üstelik bunu da öyle "Siz çok iyi biliyordunuz sanki," diye alçakça bir pasif agresif saldırıyla, "Eskisi de kötüydü ki," yüzüzlüğüyle de geçiştiremez. Ama **Yeni Türkiye'nin** sahte liberalleri tüm savundukları başlarına yıkıldığı hâlde, inadın inat kıçım iki kanat diyerek hâlâ tam gaz, teokratik diktatörlük apolojisine devam ederler.

Ve **normal şartlar altında** bir köşe yazarının hakkında yazdığı

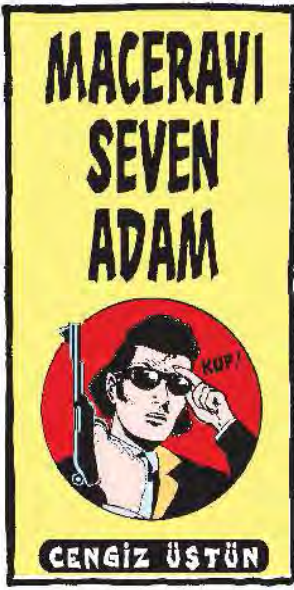
kavramlardan hiç olmazsa wikipedia seviyesinde bilgi sahibi olması beklenir. Olmasa da yazmadan önce göz atar, bir bilene sorar ve her şeye rağmen cahilce bir şey yazdığı yüzüne vurulduğunda da mızırdanmadan hatasını kabul eder. Ama **Yeni Türkiye'nin** bağnaz liberalleri ancak ilköğretim beşinci sınıfta o da en fazla geçer not alacak fen dersi eğitimleriyle "katı pozitivizm" eleştirisine soyunurlar.

Ve yine **normal şartlar altında**, ifade özgürlüğü fikirlerinizin zorunlu olarak tâbi olduğunuz bir otorite tarafından engellenmesiyle çiğnenir. Hükümetin bir köşe yazarına müdahale etmesi ifade özgürlüğünün çiğnenmesiyle bir editörün yazara isterse tamamen keyfi olarak müdahale etmesi ifade özgürlüğünün çiğnenmesi değildir. Ama **Yeni Türkiye'nin** sözde liberal, özde fanatiklerinin; 2004'ten beri yüzlerce gazetecisi hükümet emriyle işinden olmuş ve hapse atılmış, bacak kadar çocukları bile internette yazdıkları yüzünden sorgulanan bir ülkede; bir lisenin duvar gazetesinde bile yayınlanmayacak zırvalarını belli bir gazeteden ortalığa saçamıyor diye "ifade özgürlüğünün çiğnendiği" gibi namussuzca bir yalanı yaydıklarını görebilirsiniz.

@baris_uygur

Batman'ın çırağı Robin'in durumunda bariz bir sakatlık var. Aklimda kaldığı kadarıyla Robin öksüz yetim bir kardeşimiz, evlat edinilmesini de takdirler karşılıyorum ama

insan yanına çıraklık yapsın diye evlat edinir mi? Bu nasıl kahramanlık? Evlat mı ediniyorsun, yanına uşak mı alıyorsun? Kusura bakmayın ama ben öyle adalet savaşçısının yüzüne tükürürüm yüzüne. Bacak kadar çocuğu yanına almış, tam seviniyoruz "Aa iyi, zaten sivil hayatında zengin bir kimse, çocuğa iyi bakar, güzel okullara gönderir, eğitimi aldırır," diye bir bakıyoruz yanına çırak etmiş, ihk□k-kı hak peşinde kötülerini kovalatıyor. Hayır, zaten inceden bir uyuzdum bu Batman'ın baba parasıyla adalet savaşçılığı olayına, Robin'i düşününce daha da uyuz oldum. Yahu sen evlat edin, okullara gönder, ÖSS'ye girsin ondan sonra kendi karar versin gece yarısı kostüm giyip deli gibi kötü mü kovalayacak yoksa Çapa Tıp Fakültesinde tıbbi biyoloji mi okuyacak. Sen sekiz yaşında çocuğu sünnetlik giydirebilir gibi taytla bezeyip gecenin karanlığında kötülerin peşine salarsan ne olacak o çocuğun geleceği? Ha mirasın var. Hadi oradan, Robin'e balık verme, gönder okula balık tutsun alçak Bruce Wayne. Hem ayrıca, çocuk işçi çalıştırmak olmuyor mu bu? Hadi çalıştırdın, yaptırdın mı Robin'in SSK'sını? Özel sigorta zaten yaptıramazsın, hiçbir aklı başında sigorta şirketi her gece haydut peşine takılan çocuğu sigortalamaz.

Hayır bunca yıl oldu, biz hâlâ bu Robin üniversiteyi

kazandı mı, bir yere girdi mi, ek yerleştirme mi bekliyor öğrenemedik. Tamam çizgiroman itibarıyla hep aynı yaşta biliyoruz da ilk geldiğinde 8 yaşındaydı sonra büyüdü delikanlılık çağına geldi, onu da görüyoruz. Tamam suiniyetlilerin söylentilerine, yetişkin adamın bacak kadar çocukla ne işi olduğuna falan kulak asmayalım eyvallah da, o çağda çocuğu da şatosuna kapatıyor manyak. Tam deli çağlarında çocuğu şatoda kendi gibi otuzbirinci yetiştiriyor. Ulan düşündüm de ne pis çizgiromanmış bu Batman yahu.

Bu arada Robin'in bir türlü giremediği üniversite yerleştirme sonuçları açıklanmış ve zaman olduğu gibi köşebazların çoğu eğitim sistemi hakkında atıp tutmaya başlamış. Bunlar arasında otuz yıldır üniversitede, liseden yeni gelmiş öğrencilere ders verdiği hâlde ortaöğretimde neler olduğunu pek bilmediğini itiraf edeninden, "Tamam eğitim kötü ama eskiden de iyi değildi," diyenine bir alay insan var. Bu beyzademe göre bütün üniversitelerimiz Oxford olmayacaksa hepsinin iyice boka batmasında hiçbir sakınca yok mesela. Ama benim favorim her zamanki gibi "paralı eğitim" çığırtkanları. Bunlar diyor ki eğitim illa paralı olursa Amerika'daki gibi yüksek nitelikli olacak. Tabii bu zevzekler Amerika'daki tüm üniversiteleri Harvard zannediyor, geri kalan üç bine yakın üniversitenin temiz yüzde sekseninin çöplük olduğunu aklına bile getirmiyor. Hâlbuki "University of Phoenix'e mi gidersin yoksa Ciminli Meslek Yüksek Okuluna mı?" deseler sorunun mantıklı cevabı ilkinin yıllık on bin dolar olmasından bağımsız olarak Ciminli. Ama yok, beyimin asıl derdi "Benim vergimle fakir çocuğu okumasın." Sanki eğitimi paralı yaptıktan sonra ödediği vergiyi iade edecekler gerizekâliya.

Tabii bu üniversite seçme işi okulun rehberlik servisinde farklı, evde anne babanın yanında farklı, arkadaş ortamında daha da farklı gerekçelerle yapılır. Anne babanın yanında "Mezunları hemen iş buluyormuş anne, son sınıfta Koç Holding gelip öğrencileri alıp gidiyormuş baba, son sene okul bile yokmuş, direk Koç Holding'te işe başlıyormuş herkes" gerekçeleri arkadaşların yanında "Abi yeter ki şehir dışı olsun, ilk sene yurtta kalır, ikinci sene kafa dengi bir arkadaşla ayrı eve çıkarız, Kütahya'nın ortamı da şenlikliymiş," e dönüşebilir.

Rehberlik kısmını tamamen geçelim zaten. Artık nereden aldılarsa (Aşağı mahallede çeşmenin önünde dağıtıyorlar herhâlde) kendilerini gazetelerde "Eğitim uzmanı" ilan eden zevzeklerin Türkiye'deki hiçbir üniversiteyi ziyaret etmeden çocuklara "Önemli olan bölüm çocuklar, istediğiniz bölümü okuyun da nerede olursa olsun," ya da "Önemli olan okul çocuklar, at antrenörlüğü bile olsa Boğaziçi'nde okuyun da gerisi mühim değil," dediğini okuyabilirsiniz. Gerçek elbette ikisinin arasında bir yerde ama sabi sübyanı bir bozkır kasabasında bir tane bile hocası olmayan okula göndermeye kalkmanın vebâli de eğitim uzmanında onu söyleyeyim.

Son olarak açıköğretime girip ailelerini "Anadolu Üniversitesi'ni kazandım Eskişehir'e taşıyorum," diye kandıran gençlere seslenmek istiyorum: Ulan hadi ananızı babanızı kandırdınız, Eskişehir'e öğrenci hayatı yaşamaya gittiniz bari en azından orada kasıp bari daha sınava girin de gerçekten kazanın. Hadi hiç olmadı, en azından gidin aldığınız derslere anfiye girin eşek sıpaları. Hiçbir hoca sizi geri çevirmez, emin olun, çevirirlerse bana söyleyin.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 4: Bebek yüzlü Lord Hamington'un cinsel hastalıkları.

Bebek yüzlü Lord Hamington tatsız haberi sabahın erken vakitlerinde, cinsel organının bizzat kendisinden aldı: Soylu lordumuz, işerken yanma var, kaşıntı var, civar bölgelerde kızarma ve kabarma var. Sanırım bir çok cinsel hastalığı birden aynı anda tecrübe ediyoruz.

Bebek yüzlü Lord Hamington bu haberi soylulara özgü mağrur bir ağırbaşlılıkla karşıladı. Bir centilmen ve şovalye olarak yetiştirilmişti; ayak takımı gibi dövünüp ağlayacak, yerlerde yuvarlanacak değildi. Şimdi zaman hızlı ve kararlı adımlarla düşmanın üzerine yürüme zamanıydı. Hemen özel ulaşını odasına çağırdı ve şöyle buyurdu: Bana acilen kale doktorunu bulun!

Endişelenen ulaş, "bir sorun mu var efendimiz?" diye sordu. Bebek yüzlü Lord Hamington bir şey söylemedi ancak bakışlarıyla ulaşta cinsel organını işaret etti. Ulaş zeki bir adamdı, lordun ne kastettiğini iyi biliyordu. "Haa! Tamam! Çok şeyapmayın, ilaç veriyorlar geçiyor, kafaya takıp moral bozmayın yani. Sizin normal

aslında, çok aktif bir cinsel yaşantınız olduğu için... Bebeksi yüzünüz maalesef hem size tanrılar tarafından bahşedilmiş

bir lütuf, hem de bir lanet!" diye teselli vermeye çalıştı. Bebek yüzlü Lord Hamington hem ulaşının bu asil davranışını takdir ediyor, hem de işgüzar yorumlarına sinirleniyordu. "Yok canım moral bozmuyorum zaten. Yatak bir savaş alanıysa, cinsel hastalıklar bu savaşın ardından yaralanan gazilere takılmış şeref madalyalarıdır. Bu sözümü unutma. Şimdi bana doktoru çağır. Hadi." diyerek gönderdi ulaş.

Kalenin emektar doktoru bebek yüzlü Lord Hamington'ı etraflıca bir muayeneden geçirdikten sonra kuşuklarını doğrulamış: "Kendi kendinize koyduğunuz teşhis doğru lordum, Avrupa'da aldığınız batılı eğitimin meyveleri olgunlaşmış, sadece bebek yüzlü ve güçlü değil aynı zamanda alim bir lord olmuştunuz. Kadınların sizin ağacınızdan meyve yemek için neden birbirlerini sakatladıklarını anlamak zor değil! İzin verirseniz sizin gibi bir lordun altında hizmet etmekten ne kadar onur duyduğumu bir kez daha belirtmek isterim! Hastalığınıza gelince, her şeyden biraz var, pazar yeri gibi olmuş o bölge. Cinsel hastalıklar okul öncesi çocuk gibidir, tek başlarına can sıkırlar ama bir araya gelince birbirlerinden cesaret alıp şımarırlar, delirirler, dayak yemeden sakinleşmezler. Bizim de yapacağımız tam olarak bu! Elimizdeki tüm imkanları kullanarak cinsel hastalıkları döveceğiz! Sizleri en kısa zamanda eski sağlığınıza

kavuşturcağız, merak buyurmayın!"

Böyle bağırarak emektar doktor ve eklemiş: "Yalnız bir husus daha var, bu belki de canınızı cinsel hastalığın kendisinden daha çok sıkacak... Heyhat! Bir doktor olarak bunu söylemek benim görevim. Unutmayın ki efendimiz ben önce tıp biliminin, sonra sizin hizmetkarınızım. Söylediklerime hiddetlenip bana darılmadan önce bunu iyice belleyin!"

Doktorun önünde halen boksır donuyla duran Bebek yüzlü Lord Hamington bu sözlerle içlerlemiş ve "size uzman olduğunuz bir konuda fikir bildirdiğiniz için darılacak değilim doktor, beni tanımaz gibi konuşmayın lütfen ve sadede gelin!"

"Ya sinirlendin sen... Şu an yüzünü görsen..." diye üstelemiş doktor,

"yok gerçekten sinirlenmedim, sadece canım sıkıldı, iki hafta sonra başkentte kralın balosu var, orada bayağı bir cinsellik yaşarım diye düşünüyordum ama mümkün olmayacak gibi gözüküyor ona biraz kafamı taktım sadece, lütfen söyle sen ne söyleyeceksen... Daha toprak vergilerini tartışmak için derebeyleri gelecek, onları bilirsiniz, dünya üzerinde pantolonsuz yakalanmak isteyeceğiniz en son insanlardır..." diye şaka yapmış bebek yüzlü Lord Hamington. Bu güzel şakanın ardından ortamın yumuşamasını fırsat bilen doktor

üzücü haberi iletmış: Son bir yılda cinsel birliktelik yaşadığınız bütün partnerlerinize cinsel hastalık geçirdiğinizi haber vermeniz, hastalığın detaylarını bildirip onları bir doktora yönlendirmeniz gerekiyor sayın lordum.

"Ya, benim çok aktif cinsel yaşantım var!" diye isyan etmiş bebek yüzlü Lord Hamington, "hepsini birden nasıl haber vereyim! Sokaklara çıkırtkan salıp "Lordumuzun cinsel bölgesinde yanma, kaşıntı ve kabarma vardır, lordun tatlı meyvesinden tadan bayanların acil bir şekilde doktora gözükmeleri gerekmektedir!" diye bildiri mi yayınlayayım? İşte bu olmadı sayın doktor! Bu gerçekten de çok can sıkıcı bir durum! Söylediklerinizi düşüneneğim, şimdi ayrılabilirsiniz!" demiş ve zor haberi verirken ter içinde kalan doktoru huzurundan göndermiş.

Bebek yüzlü Lord Hamington pantolonunu giydikten sonra özel ulaşını çağırtmış ve densiz bir şey söylemesine fırsat vermeden derebeyleriyle olan toplantının iptal edilmesini ve kendisine kalem kağıt getirilmesini emretmiş. "Demek böyle olacaktı? Leydilere oturdukları yerde sıcak bastıran, baygınlıklar geçiren aşk sözcükleri yerine zührevi hastalıklarımın detayları dökülecekti bu kaleminden..." diye düşünerek oturmuş çalışma masasının başına. Daha bir ay önce saçından bir tutam ve yaşadıkları tutku dolu geceleri tasvir eden bir şiir yolladığı dul bayana hitaben şu satırları yazmış:

Sevgili Leydim;

Bu kadar güzel, bu kadar tatlı bir hayvanın bu derece keskin dişleri, bu kadar korkunç bir zehiri olduğunu kim tahmin edebilirdi? Evet, cinselliğimizden bahsediyorum. Maalesef bende kaşıntı yanma ve kabarma ortaya çıktı. Bir şovalye ve centilmen olarak fakat ilk önce insan olarak bunu sana bildirmeyi bir namus borcu bildim. Umarım senden sonra cinsellik yaşadığım birinden kapmışımdır da seni mağdur etmemiş olurum. Eski günlerimizin hatırına beni bağışla ve sana gönderdiğim saç yak. Ne olur ne olmaz... Öpüyorum.

Sadık hizmetkarınız,
Bebek Yüzlü Lord Hamington

Bebek yüzlü Lord Hamington buna benzer otuza yakın mektup daha yazmış ve atlı habercilerden oluşan bir orduyu ülkenin dört bir yanına salmış. Lordun mektubunu alan cici bayanlar önce sinir buhranları geçirip bayıldılarsa da sonradan düşününce

bebek yüzlü lordun bu davranışının ne kadar çağdaş, zamanının ne kadar ilerisinde bir davranış olduğunu duyumsayarak kalplerindeki öfkeyi silmişler ve geride kalan boşluğu bebek yüzlü Lord Hamington'a karşı eskisinden de büyük bir hayranlıkla doldurmuşlar.

Küçük Prens Bugün ananede...

PAŞAM BU BENİM PAŞAM!
UYUY MASSALLAH SARI
PAŞAM BU BENİM
KENAN EVREN'İM...

• Extremspor tutkunu ayı...

TARİHİ UN(CORN DONDURMACISI)

"Kurulacak yarım düşünen bir baş geliyor.
Bir baş ki gökler gibi bir küme yıldız yükü!
Bu gemi onun için böyle yavaş yavaş geliyor."
- Celal Sılay

● Hepimiz Ereniz... Ama hepimiz Bülül değiliz... Bazıları akbaba, bazıları leş kargası...

● Bir adaman kurtulmanın en iyi yolu bir kadındır. Benim önerim, Sayın Güldal Mumcu. Gülmeyi bilen bir lidere hasret kalan bir toplum varsa o da biziz...

● HDP'nin aynı zaman diliminde hem meclise hem de hapse girebilmesini başarabilmiş bir ülkemiz. İşte buna 'kayıt dışı siyaset' derler...

● Diyelim ki atakan şahıs, "genç panter fulda" haklı, yeni devlet kurdular; e, kurdularsa kurdular; bana ne onların oligarşik, sınıflı, estetsiz organizmasından, ben o çok eski millette ait olmağa devam edeceğim...

● Her şeyini kaybetmekten beteri var... Her şeyi kaybederken hafızanı kaybetmemek... Tüm kayıpları pırl pırl hatırlamak...

● Lunapark, sosyal oyuncak. İlk Sovyet kültür bakanı Lunaçarski tarafından, Paris sürgününde tasarlandı. Oyuncakçı yoğa yakınlıkta az olan Doğu Bloku çocukları, bir başka severler Lunapark'ı. (Merhum ve aziz Atilla Özdemiroğlu bestesi "Lunapark" şarkısının pek çok severim.)

● "Allah konuşuyo mu?" diye sordu hızlı trende çocuk annesine. Sonra da "Allah'ın istedikleri oluyor ya, O'nun isteğini amcalar nasıl biliyor?" diye devam etti... 'Amcalar' yaktı beni...

● Bitki, dallanıp budaklanır... İnsan, odaklanıp dallanır...

● Muhabbetiyle alçıya alanlar gerçekten heykeltraş olsa, memleketimiz heykelde açık ara dünya lideriydi...

● Sigmund Freud'un psikanaliz öğretisi ve tekniği nasıl "Freudyen" diye tanımlanıyorsa, Nusret Kaya'nın külliyyatı da "Nusretyen" tarifini kıvançla hak ediyor. Profesör Kaya'nın "İyileşme Kitabı"ndaki yaklaşımları ve rüya analizleri mükemmel. Televizyoncuların bu büyük üstadın rüya yorumlayacağı bir program yapmasını heyecanla bekliyorum, iyileşmeye ihtiyacı olana yardım eder, zaten iyi olanı gıcır gıcır yapar böyle bir program...

● Herkese şapur şupur, bize gelince Schopenhauer! (Üstad filozofun görsellerine bakarsanız, gençliğindeki munis ifadeyle, müşkülpesent ihtiyarlığının huysuz siması arasındaki farka şaşırırsınız.)

AK Parti'nin oluşturduğu tek 'yeni devlet' Devlet Bahçeli...

● Okurum Murat Arıkaya ve babası, trafikte dururken, telleri olmayan bir kırık sazı çalıp 'amman şeker oğlan' türküsünü söyleyen çiçek gibi bir deli ağbı arabaların arasında oynamaya başlamış. Baba, imrenen gözlerle bakıp şöyle demiş: "Vay be, ne güzel tatlandırmış kafayı..."

● Gülünçaltı: "Kimin dedikodusunu yapıyosan, onun babafingoyu yalıyosun demektir!" - Tophaneli kayıkçı Kırli Manuş

● Başka markayla karıştırmayın, Dustin Hoffman'ı asla ve kat'a dandik bir filmde izleyemezsiniz...

● "İnsanlar kendit çılgın ihtiraslarının sonuçlarını kadere yükler" diyor Walter Scott ve "Kader diyemeyiz, sen kendin ettin" diyerek onayı basıyor Bergen. İkisi de nur içinde yatsın...

● King oynuyorduk, cezalardan neler kaldığı soruldu, "son, erkek, Rifki" denildi. masada bi sessizlik oldu... Son Erkek Rifki!.. Adeta yetmişler Yeşilçam'ından bir komikli film ismi...

● Bilgisayarla yazmaktan en soğuduğum an: "Vedat" yazmak isterken "VEDAT" yazdığım an...

● Bebek çocuklar, topu eğilip tutmak isterken, farkında olmadan topa ayağıyla vururlar ve top uzaklaşır ya, işte o an büyük yazıklık... Hayır, yapacak bişey de yok... Dünya döndükçe olacak...

● Karşındakinin mesleğini öğrenince, hemen o meslek hakkında konuşmak isteyen güzel halkım... Yahu adam zaten o işle meşgul, belki tam da zihnini işinden soğuttuğu bir anda, o meslek hakkında konuşma arzusunun yoğunluğu niye? Herhangi başka bir mevzu çok mu zor?

● Deşifresi imkansız insan da var, yarım akıllı mı, yoksa tur bindirmiş de birbuçuk porsiyon mu, anlayamazsın. Bir porsiyon olmadığı kesin ama...

● Yanında saçmaladığın arkadaş cana can katar. "Abi, bak

sarı vosvos, ne güzel!" diye arabayı gösterdiyi Öğünç Ersöz, "BORDOSUN GETİRİN!!" dedim.."Ben böyle memnun olmayan adam görmedim" dedi Öğünç. ("Selfie"nin türkçe karşılığı için Öğünç'ün önerisi: Ferdi Özbekçi!)

● Tophane'de iki tane yunus şekli kartlı telefon var. İşte onların adları Yunus ve Emre'dir. Karaköy tarafına yakın olan Yunus, diğeri de Emre'dir. Ben kendim öyle koydum onların adını, geçen uyku sersemi...

● Arıyosun, telefon senin yanında çalıyo, yanına almamış, sinir

sen, gel de basma adamı...

● Nazal Öncel'in "Gidelim Buralardan" şarkısının siyah beyaz klibinin 3.28-3.29'uncu saniyelerinde beliren siyahı abi, ne güzel bir adamsınız siz, harabat ehlinin yumuşak kederi, ışıklı şaşkınlığı var bakışlarınızda...

● Ali yazdığım, Ai Weiwei imiş, melezleşme paragrafında adını geçirdiğim değerli sanatçı. Durumda bir yanlışlık yok. Benim gözüme her şey "Ali gibi" görünüyör sadece...

● Seksenli yıllarda, Ahu Tuğba filmlerde konuşurken, dış aralığında esen rüzgarla kaç Yeşilçam jöni hastalanıp yorgan döşek yattı, siz bilir misiniz? Ben bilmiyorum.

● "Beyoğlu, fethedilmemiş İstanbul" diyor, Üç İstanbul romanında Mithat Cemal Kuntay. Otuz yıl önce serettiğim TRT yapımı dizisini tekrar izliyorum. Elbette o mucize kitapla mukayese edilemez, etmem lakin seyretmesi zevkli, yapıtta güçlü oyuncular ve çok güçlü cümleler mevcut.

● Üç yaşındaki Tolga Altındöğ'er'in, yarım saat önce yüzünü boyadıktan sonra babasını bilgisayar başında görünce tepkisi: "Resmim, iş yapıyor."

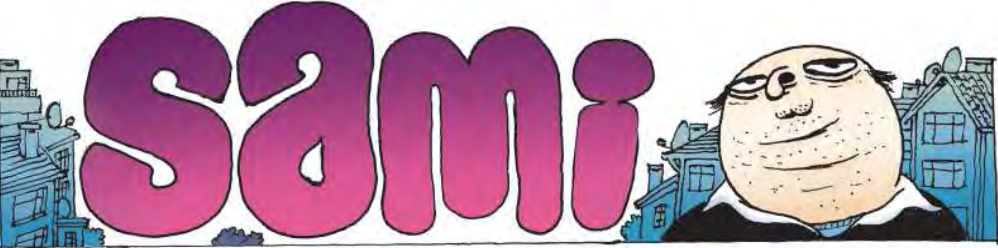
● Yıllar önce, Oğuz Aral abimizin Gırgır'da odamıza gelip, o vakitler içtiği sigara olması Samsun Gold sorması, kimsede olmaması, o an odada olmayan bir mizahçının çekmecisini açması ve "Kent içeriyor pezevenk" deyip kapatması...

● "Georgia'nın Gürcistan olduğunu öğrenince aynı adlı şarkıdan soğudum" demişti seneler evvel, batı meftunu özentî tipin biri...

● Ankara Kalesi'ne çıktım, surlarda gezindim, masallar gibi güzeldi. Biliyorum orayı özleyeceğim, gene gideceğim. Kalede atölyesi, dükkânı olan Yücel Usta, müthiş hat ve naht (yazma ve kesme) çalışmalarına imza atıyor. Muhtelif hayvan oyuncakları da yapıyor. Gerçi ben köpek almıştım, kediyi paket yapmışlar, bu da böyle bir detay...

● Bütün savaşlar iç savaş, bütün kıtalar ada, bütün yerel gazeteler evrensel...

Mustafa Satıcı

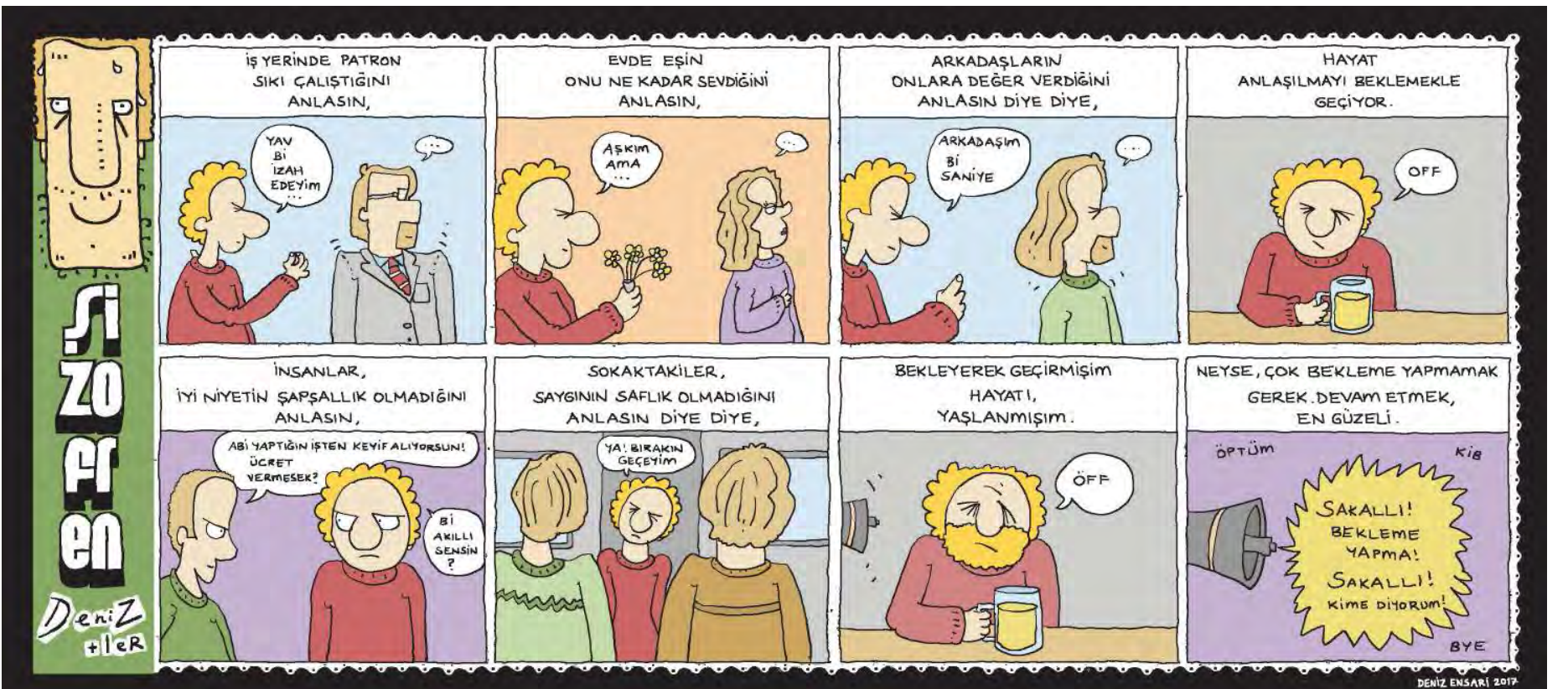

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

DENİZ ENSARİ 2017

æ Merhaba.

æ Kuyruksuz kuşlar da uçuyor. Uçmuyor değil. Ha ama ona ne kadar uçmak denirse, o da var. Uçuyor mu, uçuyor. Ama yani... ne bileyim, bilemedim de bir yerde. Geçen yine kuyruksuz bir güvercini telaşla öyle uçarken gördüm, yemin ediyorum üzüldüm. Görseniz ne dadı var ne duzu. Uçuyor ama yani, “a noktasından b noktasına giderim”, o yani. Zevksiz bir uçuş. Uçmak o anda güvercin için bir araç. Hani kanadın var, keyfini süremiyorsun. Kanat var ama kuyruk yok. Kuyruk da lazım. Kuyruksuz olmaz. Kuyruksuz kanat,... yani ne bileyim, olmaz yani öyle. Ekseriyetle de bir yere sıkıştırıyorlar kuyruklarını, o oluyor. Görmeniz lazımdı güvercini öyle uçarken havada öyle yampiri yumpiri öyle yol alırken. Kusasınız gelirdi. Çok çirkindi be. Ki, bir güvercin, dünyanın en güzel şeyidir. Fakat kuyruksuzu da,... öff diyorum ya. Görmez olaydım. Gördüğüm günden beri ben bende değilim. Değilim lan.

æ İki gün önce de yine çok acayip bir şey oldu. Bir kadın aradı beni, “Alpay bey”, sesi de böyle edalı edalı, “biz bir tiyatro organizasyon şirketiyiz, sizin şimdi derginiz de kapandı ya, Hunililer’i sahneye taşımak istiyoruz.” Kafa nasıl karışmış ama kadında. Dedim “hanımefendi, bizim dergimiz kapanmadı, ayrıca Hunililer de Yiğit Özgür’ün işi.” “Ha yok biliyoruz da” dedi, “biz” dedi “Yiğit Özgür’e nasıl ulaşırsız?” Hay Allah’ım kafayı yiyeceğim. Beni niye arıyorsun kadın. Dedim “işte dergiden şeyapıcaksınız onu.” Kapattım öyle telefonu. Çıldıracam ya. Arkadaş herkes niye beni arıyor. Gerçi milyon kişide numaram olduğu için olabilir. Numaramı hiçbir şekilde değiştirmedim için de olabilir. Ama yani ne bileyim, her şeyin de bir şeyi var. Sapık olsan anlarım, ki sapıkları anlıyorum ben zaten. Sapıkları şahane idare

ediyorum. Öyle güzel idare ediyorum ki, bir süre sonra sapıklık yapmaktan vazgeçiyorlar. Çok sapığı döndürmüşümdür sapıklıklarından. Sapıklara sapıklıklarını yaşatmıyorum. Sapıklıklarından lezzet aldırmiyorum. Bana bir sapık ver, onu iki hafta içinde belediyede işe sokayım, vatana millete faydalı bir insan edeyim onu. Yeter ki sen bana bir sapık ver. Sapıklarla aram çok iyi. Ama yani böylesiyle de nasıl başa çıkayım. Benim de gücüm bir yere kadar. “Derginiz kapandı ya sizin,” sevinmiş gibi hemen bir de. Tövbe Allah’ım ya. æ Bu ara kadınlarla sorunlar yaşıyorum zaten. Geçenlerde Kadıköy’de oyunum vardı. Oyun öncesinin gecesi Zehra aradı beni. Zehra amatör komedyen. Uykuluyum da, “Alpaycım” dedi, “yarın senden önce veya sonra bir on dakika sahneye çıkabilir miyim” dedi. “Ha olur” dedim, sonra da yattım uyudum. Sahneye çıkarmadığım kimse kalmamıştır hemen hemen. Fakat son bir senedir bu uygulamayı durdurdum. Çünkü benim izleyicim gerçekten çok zor bir izleyici. Öyle her şeye gülmez. Sakilliği affetmez. Zordur yani. Benden önce veya sonra sahneye çıkmak, olumlu olmuyor pek. Sonuçları güzel olmuyor. Sabah oldu, kendime geldim biraz, mesaj attım. “Dün gece öyle konuştuk ama şimdi norto” dedim. Hemen aradı. Hemen ya. Bir insan hemen aranır mı. “Ama Alpaycım biz dün gece öyle konuşmamıştık ama, ben sabahlara kadar çalıştım, şakalar şeyaptım, inanamıyorum sana” falan diyor bana öyle telefonda. Samimi de değiliz ha. Hatta bir keresinde kendisinden bir şey için bir ricada bulunmuştum, dönmemişti bile bana. Dedim “o zaman biraz daha düşüneyim, ararım birazdan” dedim. Kararım kesin ama. Hele ki bu muhabbetten sonra. Alışmış belli, “inanamıyorum sana” diyerek işlerini gördürmeye alışmış olduğu çok belli. Ama bu bende olmaz, işlemez. Hemen mesaj attı. “İnanamıyorum”lu yine. Cevap yazdım, “ısrar etmen hoşuma gitmedi, kararım olumsuz”

diyerekten. Ten. En. Nen. Bir süre sonra yine mesaj attı, “telefonda konuşmamız başka bir yere gitti, Kadıköy’de oyun öncesi buluşsak, bir şeyler atıştırsak da konuşsak, çok istiyorum bugün sahneye çıkmayı” şeklinde olarak mesaj olarak. Cevap yazmadım. Bir de ben zaten oyun öncesi atıştırmıyorum bir şey. Oyun başladı. Kadıköy izleyicisi mükemmel. Ortamımız şahane. Oyun süper başladı, öyle de gidiyor. Dünyanın en donanımlı izleyicisiyle çılgın atıyoruz. Derken Zehra geldi. En arkalardan kendine yer buldu, ve beni izlemeye başladı. Kafasına da maymun maskesi takmış. “Haah” dedim içimden, “birazdan atlayacak sahneye, ya da sabote edecek, bir şeyler yapacak, neşemizi bozacak, haah” dedim içimden. Bir beş dakika izledi öyle. Sonra da kalktı gitti. Daha da uğramadı. Resmen büyük tacize uğradım, o oldu. Bu aralar böyle. Kadınlarla sorunlarım var bu aralar.

æ Bazı da şeftaliler var, çekirdeklerine nasıl tutunuyorlar ama, onları çekirdeklerinden ayırmak mümkün olmuyor, olsa da çok zor oluyor, insanın ömründen ömür gidiyor, insan kilo kaybediyor. æ Köprücük kemiğimi kırdığımdan ötürü tam iki ay boyunca bisiklet kullanamamıştım. Yirmi gündür her gün biniyorum. İstisnasız her gün. Nasıl bir acısını çıkarmaksa, öyle bir acısını çıkarıyorum olayın. Yalnız ilk günler resmen popom ağrıdı. Ki ben popo ağrısı nedir hiç bilmezdim. Çünkü senelerden beri hiç uzun ara vermemiştim bisiklet kullanmaya. Popo da ona göre alışıyor tabii. Ara verince ağrı yapar. Vay be dedim, resmen popo ağrısını da bildim ya yıllar sonra dedim kendi kendime. Şimdi ağrı yok tabii.

æ Hoşça kal.

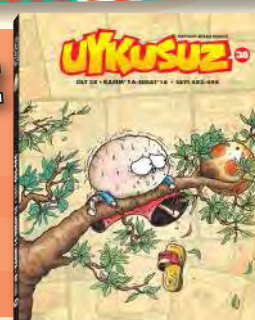

“sahne 2017”
18 Ağustos Cuma / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 327 72 00
22 Ağustos Salı / Kadıköy Bahane Kültür Salon / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
(biletler biletix)

Bardak altlığı hediye!

UYKUSUZ
CİLT
38
ÇIKTI!

4'lü set ÇIKTI!

UYKUSUZ
CİLT
30
yeniden
bayilerde

Uykusuz
dükkan

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Deniz/
gülümsüyor uzaktan./
Dişleri köpükten"
Frederico Garcia Lorca

Kırık camlara gerili kalın naylonun yaz rüzgârıyla pat pat pat vurup duran (bantlarından kurtulmuş) ucu. Sanki bir yelkenlideymişim gibi hoş bir duygu. Pencereerde gönül okşayan, halim selim, efendi.(önceki günlerdeki hatalarından dolayı özür dilemiş, özrü kabul edilmiş) uysal bir ikinci güneşi.(nihayet) Rüzgârın uğultusu. Aşağıda güneşe yatmış bir kedi gözlerini yumuyor. Barbunya ayıkliyorum. Fonda yine bir bossa nova: İnsensatez. La Notte'filminden (Antonioni) enfes görüntülerle yapılmış bir siyah beyaz klip eşliğinde laptopun ekranında--tekrar tekrar-- Monica Vitti, Jeanne Moreau'nun altmış, yetmiş adet duyarlı kadın hüznü toplamına eş hüznün barındıran o gözleri. (youtube'de var--İnsensatez La Notte falan yazarsanız, bence dünyanın en iyi on şarkısından biri--) Barbunya tanelerinin fildişi/ bej renkleri üzerinde pembeye kaçan bir erguvandan kırmızısı bol koyu bir mora doğru değişen çizgilerden, beneklerden olma şaşırtıcı bir ahenge sahip (kimilerinde hat sanatını, Japon/Çin estetiğini de andıran) o desenler. Desenlere dalıp gidiyorum.

Küçüktüm. Çok küçüktüm. Üç mü, dört mü. Ananem beni Bir eve götürmüştü. Bir eski ahşap ev. İkinci katına çıktık. Çok da büyük olmayan bir oda. O odaya dolmuş, çoğu kendi yaşında aralıksız konuşan bir sürü kadın. Hep bir ağızdan. Laflar bir türlü bitmiyor. Ben sıkıntıdan ölmek üzereyim. Beni ilgilendiren tek bir kelime dahi geçmiyor. Hiç birini anlamıyorum. Zaten ağır şiveli başka türlü konuşmalar. (yaşadıkları toprakları--Üsküp--terk etmek zorunda kalmış dertli insanlar, birbirlerini bulunca her şeyi hemen hızlı hızlı anlatmak istiyorlar, daha söylenecek, sorulacak çok şeyleri var--bunları çok çok sonra anlayacağım tabii--) Ne bir akramım var ne de ortalıkta bir

çocuğa ait bir nesne. Hava da kapalı.Yağmur yağacak sanki. Pencereerde dışında küllrengi bir gökyüzü. Çıplak dallar.Ara ara bir büyük sobanın kapağını açıp odunlar atıyorlar. Alevlerin yalazı yüzlerine vuruyor. Kıvılcımlar. Tek eğlence o. O da çok çok seyrek tekrarlanıyor.Ananemin eteğini çekistirip duruyorum. Kadınlar duyarsa diye utana utana kulağına yaklaşıp fısıltıyla:"Anane gidelim, anane gidelim" Kadınlardan biri fark etti. Beni elimden tuttu. O odaya bitişik bir diğer odaya götürdü. Kucaklayıp bir divana çıkarttı. Pencereden bir şeyi işaret etti. Dedi ki kadın: "Sıkıldıysan, köpeğe bak" Baktım.Aşağıda bir bahçede bir ağaca bağlı sıska bir köpek. Onca zaman sonra, bir ekran karşısına oturmuş, aynı bir insan gibi bir futbol karşılaşmasını seyreden, gole yaklaşıncaya yine aynı bir insan gibi iki ayağı üstüne kalkıp sevinçle havlayan(kuyruk fıldır fıldır) o sevimli köpeğin; onun videosunu izlerken geldi aklıma birden. Büyüklerin boğucu dünyasının hâlâ tam anlayamadığım hayhuyundan sıkılınca, aynen; aynısını yapıyormuşum meğer.

O teyzenin tavsiyesi:"Sıkıldıysan köpeğe bak(videosuna tabii)"

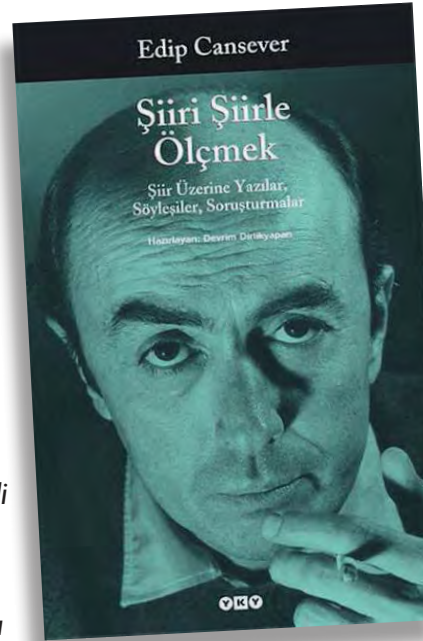

Kedi videosu da olur.

Kafede oturmuş ayrı ayrı kulaklıklardan iki ayrı müzik dinleyen o iki sevgili. (önlerindeki telefonlara takılı kulaklıklar) Barthes

daha 60'larda iki kişilik dansın artık geçmişte kaldığını, sona ermek üzere olduğunu tespit etmişti."Kalabalıklarda artık herkes kendisi için dans eder gibidir, herkes kendi başına gövdesini içinden yaşıyor sanki" diyordu. "İki kişi arasında bir olay değil artık dans" İki kişilik müziğin, onun bile sonu galiba.

Bitirirken, bir alıntı: "Tıraş olup giyindikten sonra çalışma odama geçmeye hazırım. Rastgele bir ev giysisiyle ve tıraşsız olarak masama oturduğum nadirdir. Bu şiire duyduğum özel bir saygı da olabilir, onunla anlaşmak için başvurduğum bir hile de" Edip Cansever

Hepinize dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler dilerim...

SENDEN KURTULMAMIN İKİ YOLU

BAZEN AŞIRI ARTTIRILMIŞ GERÇEKLİK
BİR SALONDA
SERİNİN EN SON VE EN BOKTAN
FİLMİNİ DENEYİMLİYOMUŞUZ
GİBİ HİSSEDİYORUM.

Furkan Özçoban

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

OTEL AKTİVİTELERİ (ÜCRETSİZ)

Bir kongreye katılmak için geldiğim Antalya'daki bu otelin geniş imkânları beni çok etkiledi. Sürekli yiyor ve içiyorum. Daha yemeğin başında, belki biter kaygısıyla tatlı tabağını hazır ediyor, yemeğin sonunda masaya getirdiğim tepeleme dolu tabaklar için, “Naptın oğlum?” diyenlere, “Beraber yiyelim diye aldım,” cevabını veriyor, içkileri çifter çifter söylüyor, barmenleri “Şöyle değişik bir içki ne var?” sorularıyla boğuyorum. Bu otele gelmeden önce beleşe bu kadar meylim olduğunu bilmiyordum. Her anı değerlendirmek, ücretsiz aktivitelerle doldurmak duygusuyla dopdoluyum. Aşağıda anlatacağım olaylar, kongrenin ikinci günü ziyaret ettiğim otel saunasında geçiyor. Hikâye, terlemenin emekle eşdeğer sayıldığı şu dünyada beleşe terleyenlerin günah dolu maceralarını anlatıyor.

Saunadan içeri girdiğimde büyük bir ciddiyetle ter içinde oturan üç adamla karşılaşıyorum. Akan ter dışında vücutlarında herhangi bir hareket yok. İki basamak çıkarak en arkaya oturuyorum. Efor sarf etmeden terlemek için dizayn edilen bu mekânın tam olarak neye hizmet ettiğini bilmiyorum, ama anladığım kadarıyla saunanın şartı iki: Ter ve ciddiyet. Ben henüz terlemediğimden ilk etapta ciddiyete bürünmekle yetiniyorum. Ter için biraz zamana ihtiyacım var. Eğer sabredersem, ciddiyet, sıcak havayla birleşerek bedenimden ter halinde akacak. Neden terlememiz gerektiğiyle ilgili çok fazla fikrim yok. Rivayete göre, akıttığımız ter değil, şehir yaşamının sıkıntıları. Mesela tam karşımda oturan en terli adamın –ona Başterli diyelim- alnından akan, ödemesi geciken müşteriler olabilir. Eğer sabredersem, benim de

alnımdan kredi kartı borcum süzülebilir. Biraz beklemek lazım.

Gireli on dakika kadar oldu. Başterli, alnından müşterilerini akıtmaya devam ediyor. Sıcaklık dayanılmaz bir hal aldı, ama kimsenin pes etmeye niyeti yok. Böyle ne kadar devam edebiliriz bilmiyorum. Kafamda, sauna arkadaşlarıma sormak istediğim, “Burası niye ahşaptan yapılmış?”, “Ortak eylemler yakınlık doğurur, siz de kendinizi bana yakın hissediyor musunuz?”, “Çıkışta soğuk bir şeyler içelim mi?”, “Bira?” gibi sorular var. Belki de birbirimizle konuşsak, ortamın manasız sıcaklığı ve içinde bulunduğumuz halin anlamsızlığı konusunda hemfikir olur ve hep beraber burayı terk ederiz. Ben buna hazırım, ama başta Başterli olmak üzere saunaya inanıyorlar. “Tamam sen git Allah Allah ya, beş dakika girip çıkıcam ben,” sesinin ardından saunanın kapısı açılıyor. İçeri giren bu beşinci adam, saunasına bile karıştığına göre sıkıntılı bir evlilik yaşıyor olmalı. Ama sorun yok, hepimiz burada sıkıntılarımızdan kurtulmak için bulunuyoruz. Biraz sabrederse, alnından karısını rahatlıkla akıtabilir. Fakat ne yazık ki, yaklaşık üç dakika sonra, beşinci adamın karısı alında değil kapıda beliriyor. “Hakan, Batu çok acıktı, hadi artık!” Hakan daha terleyemeden aramızdan ayrılıyor. Hem Hakan’ın karısıyla edeceği kavgayı seyretmek, hem de Batu nasıl bir çocukmuş irdelemek üzere ben de çıkmaya karar veriyorum. Fakat açılan kapıdan terlemek üzere içeri gireni görünce çıkmaktan vazgeçiyorum.

Gerçekten çok güzel bir kadın! Suratlarımızdaki ciddiyet şekil değiştirmeden boyut değiştiriyor. Rus halklarına mensup bu güzel kadının terlemesini sadece o değil bizler de bekliyoruz. Sauna sakinlerinde ufak kıpırdanmalar oluyor. Yeniden yapılanmaya çalışıyoruz. Ama aynı kreasyona (peştamala) sahip olduğumuzdan imkânlarımız biraz kısıtlı: Başterli, dirseklerinden destek alarak vücudunu geriye yatırıyor. Sanırım amacı, otururken katlanan göbeğini gerdirmek ve böylelikle akan terine düz yolda hız kazandırmak. Kısa Boylu Terli, kendinden çok yukarılardaki Rus halklarına yaklaşmak için iyice dikleşiyor. Çok Saçlı Terli, kafasında biriken teri adeta bir jöle gibi kullanarak saçını eliyle geriye doğru tarıyor. Ben, geriye yaslanıp saunanın tavanına bakarak çağdaş bir poza bürünüyorum, ama görüntü kaybı yaratan bu saçma pozisyonu kısa bir

süre sonra terk etmek zorunda kalıyorum. Olanca gücümüzle terliyoruz. Ter, günlük hayatta istenmeyen, kontrol altına alınmaya çalışılan bir salgıdır, fakat burada en çok salgılayanın dışıyı etkileyeceği afrodizyak bir sıvıya dönüşüyor. Bu sauna gösterisinde, vücutta kendine yol bulan bir ter damlası, göğüs kaslarını aşarak karındaki baklavalara dolansa ne güzel olurdu, fakat ne yazık ki hepimiz himbılız; terimizin seksi kıvrımlarda süzülmesi, ya kıllar ya da aşılması mümkün olmayan yağ tepeleri yüzünden sürekli engelleniyor. Terliyoruz ama süzulemiyoruz. Bu halimizle dört başı mamur terleyen çekici bir erkeğe değil, eriyip giden zavallı bir mahlûkata benziyoruz. Belki de tamamen eriyip aktıktan sonra birleşmeli ve yakışıklı bir erkek halinde yeniden vücut bulmalıyız. Saunanın sıcaklığı gittikçe artıyor. Güzel Kadın yüzünden, artık sağlık açısından saunadan çıkması gerekenler kendini zorluyor olabilir. Belki birazdan bayılmalar başlayacak. Kapı yeniden açılıyor. Kendini biraz salmış görünen (hamamdan çıkmış olmalı) bir adam, Güzel Kadın’ı görünce derhal göbeğini içeri çekiyor. Kararlı adımlarla ilerlerken Başterli’den gelen, “Kapıyı kapatır mısınız lütfen?” uyarısı biraz canını sıkıyor. Tam göbeği ayarlamışken görkemini yerle bir eden bu uyarıya ne gerek vardı şimdi! Asaletinden taviz vermeden geri dönüyor. Kapının kendi kendine kapanması gerekiyormuş gibi menteşeyi kontrol ediyor. Menteşe kontrolü sonrası, “Allah

Allah, yıllardır saunaya girerim hiç böyle kapı görmedim...” anlamında kafasını sallayıp kapıyı kapatıyor. Adam daha yerine oturmadan Güzel Kadın kalkıp saunayı terk ediyor. Şölen bitti. Şenlik dağıldı. Bir anda herkes gevşiyor. Kısa süreliğine hayattan saklanan göbekler, eski konumlarına geri dönerken saunanın içinde kapladığımız alan genişliyor.

Biraz önceki ufak esintiyle canlandıktan sonra, eskisinden daha da sıcağa mahkûm birer yıkınız artık. Şahsen bende hiç ter kalmadı. Artık dayanabileceğimi sanmıyorum. Ölmeme bir iki dakika kala saunadan çıkıyorum. Koridorda saunaya doğru hışımla yürüyen Batu’nun babasıyla karşılaşıyorum. Sauna konusunda eskisinden de kararlı görünüyor. Olaylar büyümüş olmalı. “Çocuk aç Hakan, sen hâlâ sauna diyorsun!” diye başlayan, “Başları böyle hayata!” diye sonlanan, muhtemelen Batu’yu daha da şiddetli ağlatan bir kavganın yürüyüşü bu. Dönüp arkasından bakıyorum. Saunanın kapısını hızla çekip içeri giriyor. Bu sefer alnından karısını akıtmak konusunda kararlı görünüyor.

Haftalık Mizah Dergisi | 17 AĞUSTOS 2017 | Sayı: 520

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasibe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaraları: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

YUKUSUZ

TRUMPOLİN